

NIONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 5 JUNI

Läsning

Tob 1:3; 2:1b-8

Detta är berättelsen om Tobit.

Jag, Tobit, har följt sanningens väg och gjort rättfärdiga gärningar i hela mitt liv. Jag har alltid utövat välgörenhet mot mina bröder och landsmän som hade fått gå i fångenskap till Ninive i Assyrien liksom jag själv.

När vi skulle fira pingst, den fest som kallas veckohögtiden, gjordes en festmåltid i ordning åt mig, och jag slog mig ner för att äta. Bordet sattes fram för mig, men när jag såg de många rätterna, sade jag till min son Tobias: »Gå ut, min pojke, och se om du kan hitta någon fattig man med det rätta sinnelaget bland våra bröder som är fångar här i Ninive. Ta med honom hit, så att han får äta tillsammans med mig. Jag skall vänta på dig, tills du kommer tillbaka.«

Tobias gick för att leta rätt på någon fattig broder till oss men kom tillbaka och sade: »Far, en man av vårt folk har blivit mördad och ligger slängd på torget, han blev strypt där alldeles nyss.« Jag for upp, gick från måltiden utan att ha smakat på den och hämtade den döde från den öppna platsen. Jag lade honom i ett skjul i väntan på att solen skulle gå ner, så att jag kunde begrava honom. Så gick jag hem igen, badade mig och åt min mat med sorg, och jag tänkte på de ord som profeten Amos uttalade om Betel: *Era fester skall vändas i sorg och alla era sånger i klagan.* Och jag grät.

När solen hade gått ner, gick jag ut och grävde en grav, där jag lade den döde. Mina grannar skrattade åt mig och sade: »Är han inte rädd längre? Han har redan fått fly en gång och förlorat allt han ägde, när han var efterspanad och skulle dödas för samma sak, och nu är han i gång igen med att begrava de döda!«

Responsoriepsalm

Ps 112:1-6 (R. jfr 1)

R. Salig den som fruktar Herren
eller: Halleluja.

Salig den man som fruktar Herren
och har sin stora lust i hans bud.
Hans efterkommande skall bli mäktiga på jorden,
de trognas släkte skall välsignas. R.

Gods och rikedom skall finnas i hans hus,
hans rättfärdighet består för evigt.
För de trogna går han upp som ett ljus i mörkret,
nådig och barmhärtig och rättfärdig. R.

Det skall gå väl för den som är barmhärtig och ger lån
och handlar rättfärdigt i allt vad han gör.
Han skall aldrig i evighet vackla,

den rättfärdige skall bli ihågkommen för evigt. R.

Halleluja

Jfr Upp 1:5ab

V. Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet,
den förstfödde från de döda,
du har älskat oss
och löst oss från våra synder med ditt blod.

Evangelium

Mark 12:1-12

Vid den tiden talade Jesus till överstepräster, de skriftlärda och de äldste i liknelser. »En man planterade en vingård, satte stängsel kring den, högg upp en pressgrop och byggde ett vaktorn. Därefter arrenderade han ut den och reste bort. När tiden var inne, skickade han en tjänare till arrendatorerna för att hämta en del av vingårdens skörd. Men de grep honom, pryglade honom och körde i väg honom tomhänt. Då sände ägaren en annan tjänare till dem. Honom slog de i huvudet och skymfade. Då skickade han en till och honom dödade de. På samma sätt med många andra: en del misshandlade de och andra dödade de. Nu hade han bara en, sin älskade son, och honom skickade han som den siste. Han sade: 'Min son kommer de att ha respekt för.' Men arrendatorerna sade till varandra: 'Här har vi arvtagaren. Kom så dödar vi honom, då blir det vi som får arvet.' Och de tog fast honom och dödade honom och kastade honom utanför vingården. Vad gör nu vingårdens ägare? Han kommer dit och tar död på arrendatorerna och ger vingården åt andra. Har ni inte läst det här stället i skriften: *Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, och underbar är den i våra ögon.*« De hade gärna velat gripa honom men var rädda för folket; de förstod att hans liknelse var riktad mot dem. Därför lät de honom vara och gick sin väg.

TISDAG DEN 6 JUNI

Läsning

Tob 2:9-14; 3:1

När jag, Tobit, på pingstdagen hade begravt en död och på natten kom hem igen, gick jag ut på gården och lade mig att sova intill gårdsmuren. Eftersom det var hett, hade jag ingenting över huvudet. Men jag visste inte att det höll till sparvar i muren ovanför mig; deras varma spillning fastnade i ögonen på mig, så att det bildades vita hinnor. Jag gick till läkare för att få hjälp, men ju mer de behandlade mig med sina salvor, desto mer försämrades min syn av de vita hinnorna, tills jag blev helt blind. I fyra års tid var jag utan syn, och alla mina landsmän var ledsna för min skull. Ahikar försörjde mig i två år, men sedan måste han resa till Elam.

Vid den tiden hade min hustru Hanna börjat tjäna pengar på att bereda ull och väva, som kvinnor brukar göra, och hon försörjde mig på sina inkomster. Hon fick ullen skickad till sig och vävde mot betalning. Den sjunde dystros skar hon ner en väv och skickade den till beställarna. De betalade henne hela lönen men gav henne dessutom en killing att ta hem. När hon kom hem till mig, började den bräka.

Då ropade jag på Hanna och sade: »Var kommer getkräket ifrån? Den är väl inte stulen? Ge tillbaka den till ägarna, vi får inte äta något som är stulet.« Hon svarade att hon hade fått den till skänks utöver lönen, men jag trodde henne inte utan sade åt henne att lämna tillbaka den till ägarna, och jag rodnade av skam över vad hon hade gjort. Då sade hon till mig: »Vad har du fått för all din välgörenhet? Vad har du fått för din rättfärdighet? Nu ser man vad det var värt!«

Jag blev djupt bedrövad och brast ut i suckar och gråt.

Responsoriepsalm

Ps 112:1–2, 7b–9 (R. jfr 7c)

R. Den rättfärdiges hjärta förtröstar på Herren
eller: Halleluja.

Salig den man som fruktar Herren
och har sin stora lust i hans bud.
Hans efterkommande skall bli mäktiga på jorden,
de trognas släkte skall välsignas. R.

Han fruktar inte för onda budskap,
hans hjärta är frimodigt, det förtröstar på Herren.
Hans hjärta är fast och behöver inte frukta,
han skall snart få se med lust på sina ovänner. R.

Han strör ut, han ger åt de fattiga,
hans rättfärdighet består för evigt,
hans horn skall bli upphöjt med ära. R.

Halleluja

Jfr Ef 1:17–18

V. Må vår Herre Jesu Kristi Fader ge vårt inre öga ljus,
så att vi ser vilket hopp han har kallat oss till.

Evangelium

Mark 12:13–17

Vid den tiden skickades några fariseer och herodesanhängare till Jesus, som skulle snärja honom med frågor. De kom och sade till honom: »Mästare, vi vet att du är uppriktig. Du faller inte undan för någon och ser inte till personen, utan lär oss verkligen Guds väg. Är det rätt eller inte att betala skatt till kejsaren? Skall vi eller skall vi inte göra det?« Men han förstod att de hycklade och svarade: »Varför vill ni sätta mig på prov? Ta hit en denar och låt mig se på den.« De räckte fram en, och han frågade: »Vems bild och namn är detta?« – »Kejsarens«, svarade de. Jesus sade: »Ge kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud.« Då häpnade de över honom.

ONSDAG DEN 7 JUNI

Jag, Tobit, blev djupt bedrövad och brast ut i suckar och gråt. Jag gick ut på gården och bad under suckar:

Rättfärdig är du, Herre,
alla dina handlingar är rättfärdiga,
i allt vad du gör är du barmhärtig och sannfärdig,
din dom är alltid rättvis.
Tänk nu på mig, Herre, och vänd din blick till mig,
straffa mig inte för mina synder och felsteg,
och inte heller för mina fäders.
De syndade mot dig och lydde inte dina bud;
då priggade du oss åt plundring, fångenskap och död
och gjorde oss till åtlöje, till en visa och ett ordspråk
bland alla de folk som du fördrev oss till.
De många straff du nu låtit drabba mig
är rättvisa domar över mina och mina förfäders synder,
ty vi har inte hållit dina bud
och inte levat svekfritt inför dig.
Gör nu med mig som du vill,
befall att min ande tas ifrån mig,
så att jag får lämna jordens yta och själv bli jord.
Ty det är bättre att dö än att leva
när jag fått höra dessa lögnaktiga skymford
och är fylld av djup bedrövelse.
Herre, befall att jag får lämna detta elände,
låt mig få gå till mitt eviga hem,
och vänd inte bort ditt ansikte från mig, Herre.
Ty det är bättre att dö och slippa skymford
än att leva i så stort elände.

Samma dag inträffade det också att Sara, dotter till Raguel i Ekbatana i Medien, blev skymfad av en av sin fars tjänsteflickor. Hon hade nämligen blivit bortgift sju gånger, men den onde anden Asmodaios hade dödat alla männen, innan de varit tillsammans med henne så som det är bestämt för kvinnorna. Tjänsteflickan sade till henne: »Det är du själv som kväver dina män! Du har redan blivit bortgift med sju män, men ingen av dem har du haft någon glädje av. Varför skall du slå oss bara för att dina män har dött? Ge dig i väg till dem! Måtte vi slippa att någonsin se en son eller en dotter till dig!« Då blev Sara djupt bedrövad och brast i gråt, och hon gick upp på övervåningen i sin fars hus för att hänga sig. Men hon besinnade sig och sade: »Tänk om de skymfar min far och säger till honom: Du hade denna enda kära dotter, och hon blev så olycklig att hon gick och hängde sig. Då blir jag orsak till att min far åldras och dör i sorg. Det är bättre att jag inte hänger mig utan ber till Herren att jag får dö och slipper leva och höra fler skymford.« Hon gick genast fram till fönstret, lyfte sina händer och bad:

Välsignad är du, barmhärtige Gud,
välsignat ditt namn för evigt.

I ett och samma ögonblick nådde bådas böner fram till Guds härlighet, och Rafael sändes ut för att ge dem bot.

Responsoriepsalm

Ps 25:2–5b, 6, 7c–9 (R. 1b)

R. Till dig lyfter jag min själ.

Min Gud, på dig förtröstar jag.

Låt mig inte komma på skam,
låt inte mina fiender få jubla.

Nej, ingen kommer på skam som hoppas på dig,
på skam kommer de som handlar trolöst. R.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.

Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud. R.

Tänk, Herre, på din barmhärtighet och din nåd,
ty de är av evighet.

Herre, tänk på mig i din nåd,
för din godhets skull. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.

Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Halleluja

Joh 11:25a, 26

V. Jag är uppståndelsen och livet, säger Herren.
Den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.

Evangelium

Mark 12:18–27

Vid den tiden kom det några saddukeer – de säger att det inte finns någon uppståndelse – och frågade Jesus: »Mästare, Mose lär oss i skriften att *om någon har en bror som dör och lämnar efter sig hustru men inga barn, så skall han gifta sig med änkan och skaffa efterkommande åt brodern*. Nu fanns det sju bröder. Den förste gifte sig och dog utan att lämna barn efter sig. Den andre gifte sig med änkan och dog också barnlös, likaså den tredje. Ingen av de sju fick några barn. Till slut dog också kvinnan. När de uppstår på uppståndelsens dag, vems hustru blir hon då? Alla sju

hade ju haft henne till hustru.« Jesus svarade: »Är det inte därför att ni varken kan skriften eller vet något om Guds makt som ni misstar er? När de har uppstått gifter de sig inte och blir inte bortgifta utan är som änglar i himlen. Men vad det beträffar att de döda uppstår, har ni då inte i Moseböckerna läst stället om törnbusken, hur Gud säger till Mose: *Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud.* Gud är inte en gud för döda utan för levande. Ni tar grundligt miste.«

TORSDAG DEN 8 JUNI

VÅR HERRE JESUS KRISTUS, DEN EVIGE ÖVERSTEPRÄSTEN Fest

Läsning

1 Mos 22:9-18

I de dagarna kom Abraham och Isak fram till platsen som Gud hade talat om. Där byggde Abraham ett altare. Han lade upp veden och band sedan sin son Isak och lade honom på altaret, ovanpå veden. Och Abraham sträckte ut handen och tog kniven för att slakta sin son. Då ropade Herrens ängel till honom från himlen: "Abraham! Abraham!" – "Ja", svarade Abraham, "här är jag." Ängeln sade: "Lyft inte din hand mot pojken, och gör honom inget ont. Nu vet jag att du fruktar Gud, nu när du inte har vägrat mig din ende son." När Abraham såg upp fick han se en bagge, som hade fastnat med hornen i ett snår. Då gick han bort och tog baggen och offrade den som brännoffer i stället för sin son. Abraham gav denna plats namnet "Herren utser". I dag säger man "på berget där Herren blir sedd". Ännu en gång ropade Herrens ängel från himlen och sade till Abraham: "Jag svär vid mig själv, säger Herren, att eftersom du gjorde detta och inte vägrade mig din ende son, skall jag välsigna dig och göra dina ättlingar talrika som stjärnorna på himlen och som sanden på havets strand, och dina ättlingar skall inta fiendens städer. Och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som dina ättlingar har fått. Detta skall ske därför att du lydde mig."

Eller:

Läsning

Heb 10:4-10

Bröder:

Blod från tjurar och bockar kan aldrig ta bort synder. Därför säger Kristus när han inträder i världen:

Offer och gåvor begärde du inte,
men en kropp har du danat åt mig.
Brännoffer och syndoffer gladde dig inte.
Då sade jag: Se, här är jag.
Som det står skrivet om mig i bokrullen
har jag kommit, Gud, för att göra din vilja.

Först säger han: Offer och gåvor och brännoffer och syndoffer begärde du inte, och de glädde dig inte, och detta fast de frambärs enligt lagen. Sedan säger han: Se, jag har kommit för att göra din vilja. Så upphäver han det första för att låta det andra gälla. Efter denna Guds vilja har vi helgats genom att Jesu Kristi kropp blev offrad en gång för alla.

Responsoriepsalm

Ps 40:7–10ab, 11ab, 17 (**R.** 8a, 9a)

R. Se, jag kommer för att göra din vilja.

Till slaktoffer och matoffer har du inte behag
– öppna öron har du givit mig –
du begär inte brännoffer och syndoffer. **R.**

Därför säger jag: "Se, jag kommer",
i bokrullen är skrivet vad jag skall göra.
Att göra din vilja, min Gud, är min lust,
och din lag är i mitt hjärta. **R.**

Jag bådar glädje, jag förkunnar din rättfärdighet
i den stora församlingen.
Din rättfärdighet döljer jag inte i mitt hjärta,
jag talar om din trofasta hjälp. **R.**

Alla de som söker dig må fröjdas och vara glada i dig.
De som längtar efter din frälsning må alltid säga:
"Lovad vare Herren." **R.**

Halleluja

Fil 2:8–9

V. Kristus var lydig ända till döden,
döden på ett kors.
Därför har Gud upphöjt honom
och givit honom ett namn som står över alla namn.

Evangelium

Matt 26:36–42

Vid den tiden gick Jesus med sina lärjungar till ett ställe som heter Getsemane, och han sade till dem: "Sitt kvar här, medan jag går dit bort och ber." Han tog med sig Petrus och Sebedaios båda söner. Sorg och ångslan kom över honom, och han sade till dem: "Min själ är bedrövad ända till döds. Stanna här och vaka med mig." Han gick lite längre bort, kastade sig till marken och bad: "Fader, låt denna bägare gå förbi mig, om det är möjligt. Men inte som jag vill, utan som du vill." Han gick tillbaka till lärjungarna och fann att de sov, och han sade till Petrus: "Ni orkade alltså inte hålla er vakna en enda timme med mig? Vaka, och be att ni inte utsätts för

prövning. Anden vill, men kroppen är svag." Sedan gick han bort och bad för andra gången: "Fader, om denna bägare inte kan gå förbi mig utan jag måste tömma den, så låt din vilja ske."

FREDAG DEN 9 JUNI

Läsning

Tob 11:5-17a

Hanna satt och såg bortåt vägen efter sin son. När hon fick syn på honom, ropade hon till hans far: »Här kommer din son, och mannen som reste med honom också!« Innan Tobias gick fram till sin far sade Rafael till honom: »Jag vet att hans ögon skall bli öppnade. Stänk fiskgallan i ögonen på honom, så får läkemedlet de vita hinnorna att skrumpna och flagna av, och din far får synen tillbaka och kan se ljuset.« Hanna rusade upp, slog armarna om sin son och sade: »Nu har jag fått se dig, min pojke, nu kan jag dö.« Och hon brast i gråt.

Tobit reste sig också. Han snubblade men lyckades ta sig ut genom dörren till gården. Tobias gick fram till honom med fiskgallan i handen, blåste på hans ögon, tog tag i honom och sade: »var lugn, far.« Så anbringade han läkemedlet i ögonen på honom. När det började svida, gnuggade fadern med båda händerna bort hinnorna från ögonvrårna, så att han kunde se sin son. Då slog han armarna om honom, brast i gråt och sade: »Jag ser dig, mitt barn! Välsignad är Gud, välsignat hans stora namn och välsignade alla hans heliga änglar. Må hans heliga namn prisas i all evighet, ty han slog mig men förbarmade sig åter över mig: nu ser jag min son Tobias.«

Sedan gick Tobit in igen och prisade Gud med hög röst i sin glädje. Och Tobias berättade för sin far att hans resa hade gått lyckligt och att han hade hämtat pengarna, och att han dessutom hade äktat Raguels dotter Sara. »Hon är på väg hit«, sade han, »hon är alldeles utanför Ninives port.«

Tobit gick ut till stadsporten för att möta sin svärdotter, och han prisade Gud i sin glädje. Och folket i Ninive häpnade när de såg honom komma gående med långa kliv och i sin fulla styrka, utan att ledas av någon. Inför dem alla lovade Tobit Gud som hade förbarmat sig över honom och öppnat hans ögon. När han mötte sin son Tobias hustru Sara, hälsade han henne med orden: »Välkommen, dotter; välsignad är Gud som har fört dig hit till oss, min dotter. Välsignad är din far och din mor, välsignad är min son Tobias och välsignad är du själv, min dotter.«

Responsoriepsalm

Ps 146:2, 7-10 (R. jfr 1)

R. Lova Herren, min själ
eller: Halleluja.

Jag vill lova Herren, så länge jag lever,
jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till. R.

Herren skaffar rätt åt de förtryckta,
han ger bröd åt de hungrande.

Herren löser de fångna. R.

Herren öppnar de blindas ögon,
Herren upprättar de förnedrade,
Herren älskar de rättfärdiga,
Herren bevarar främlingar. R.

De faderlösa och änkor tar han sig an.
men de gudlösa för han på villospår.
Herren är konung för evigt,
din Gud, Sion, från släkte till släkte. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Mark 12:35–37

Vid den tiden då Jesus undervisade i templet, frågade han: »Hur kan de skriftlärdade säga att Messias är Davids son? David har ju själv sagt, genom den helige Ande: *Herren sade till min herre: Sitt på min högra sida, så skall jag lägga dina fiender under dina fötter.* David kallar honom alltså herre; hur kan han då vara Davids son?«

LÖRDAG DEN 10 JUNI

Läsning

Tob 12:1, 5–15, 20

Tobit kallade till sig sin son Tobias och sade: »Min pojke, se till att mannen som följde med dig på resan får sin lön, och ge honom mer än lönen. Och Tobias kallade på honom och sade: »Du får som lön hälften av allt det du kom hit med. Gå i frid!«

Då tog Rafael de båda männen avsides och sade till dem: »Prisa Gud och ge honom äran! Prisa hans storhet, berätta till hans ära för alla som lever om vad han har gjort med er. Det är gott att prisa Gud och lovsjunga hans namn. Förhårliga Guds gärningar, tveka inte att ge honom äran. Kungens hemligheter är det rätt att dölja, men Guds verk skall äras och uppenbaras. Så ära och förhårliga dem då; gör det som är gott så kommer ingenting ont att drabba er. Det finns mer gott i bön och fasta och i den rättfärdiges välgörenhet än i den orättfärdiges rikedom. Det är bättre att ge allmosor än att samla skatter av guld, ty allmosor räddar från döden och renar från alla synder. Den som ger allmosor och handlar rättfärdigt får glädja sig åt ett långt liv, men den som lever i synd och orättfärdighet är sin egen fiende.

Nu vill jag avslöja hela sanningen för er utan att dölja någonting. Jag har redan avslöjat den genom att säga att man skall dölja kungens hemligheter men uppenbara och ära Guds verk. När du och Sara bad era böner, var det jag som bar fram dem till Herrens härlighet och påminde honom om er, och när du begravde de döda, var det på samma sätt. Och när du utan att tveka reste dig från din måltid för att gå och ta hand om den döde, då blev jag sänd till dig för att pröva dig, men Gud

sände mig också för att ge bot åt dig och åt Sara, din svärdotter. Jag är Rafael, en av de sju änglar som står beredda hos Herren och har företrädde hos honom i hans härlighet. Res er upp från marken och tacka Gud. Nu stiger jag upp till honom som har sänt mig. Skriv ner allt detta som har skett med er.«

Responsoriepsalm

Tob 13:2, 4, 6-8 (R. 1b)

R. Välsignad är Gud som lever i evighet.

Herren slår men förbarmar sig också,
han för oss till dödsriket längst ner i jorden,
han för oss också upp ur förintelsen.
Ingen kan undfly hans hand. R.

Se vad han har gjort för er
och tacka honom med hög röst,
prisa rättfärdighetens herre
och lovsjung evighetens konung. R.

Jag tackar honom i min fångenskaps land,
jag visar det syndiga folket hans kraft och storhet. R.

Vänd om, ni syndare, lev rättfärdigt inför honom
– kanske skall han visa er kärlek och barmhärtighet. R.

Halleluja

Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Mark 12:38-44

Vid den tiden sade Jesus till folket i sin undervisning: »Se upp med de skriftlärdar, som vill gå omkring i långa mantlar och bli hälsade på torget och sitta främst i synagogan och ha hedersplatsen på gästbuden. De äter änkorna ur husen och ber långa böner för syns skull. Så mycket hårdare blir den dom de får.«

Han satte sig mitt för tempelkistan och såg hur folk lade ner pengar i den. Många rika gav mycket. Så kom där en fattig änka och lade ner två kopparslantar, alltså några ören. Då kallade han till sig sina lärjungar och sade: »Sannerligen, den där fattiga änkan har lagt mer i tempelkistan än alla de andra. De gav alla av sitt överflöd, men hon gav i sin fattigdom allt hon ägde, allt hon hade att leva på.«

HELIGA TREFALDIGHETS DAG DEN 11 JUNI

Högtid

Första läsningen

2 Mos 34:4b-6, 8-9

Tidigt på morgonen gick Mose upp på Sinaiberget, så som Herren hade befallt, och han tog med sig de båda stentavlorna. Då steg Herren ner i ett moln. Mose ställde sig nära honom och åkallade Herren. Och Herren gick förbi honom och ropade: »Herren, Herren är en barmhärtig och nådig Gud, sen till vrede och rik på kärlek och trofasthet. Mose föll genast på knä, böjde sig till jorden och tillbad. Han sade: »Om jag har din gunst, Herre, så gå mitt ibland oss, fastän detta är ett styvnackat folk, och förlåt vår skuld och vår synd och gör oss till din egendom.«

Responsoriepsalm

Till Dan B:29-33 (R. 29b)

Prisad vare du, Herre, våra fäders Gud,
R. lovad och upphöjd i evighet,

och prisat vare din härlighets heliga namn,
R. lovat och upphöjt i evighet.

Prisad vare du i din heliga härlighets tempel,
R. lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du som tronar på keruberna
och ser ned i djupen,
R. lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du på din kungatron,
R. lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du i himlens boningar,
R. lovad och upphöjd i evighet.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 699

Andra läsningen

2 Kor 13:11-13

Gläd er, mina bröder, och låt mina förmaningar göra er alltmer felfria, var eniga och håll fred, så skall kärlekens och fridens Gud vara med er. Hälsa varandra med en helig kyss. Alla de heliga hälsar till er. Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den helige Ande åt er alla.

Halleluja

Jfr Upp 1:8

V. Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande,

som var och som är och som skall komma.

Evangelium

Joh 3:16-18

Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom. Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte har trott på Guds ende sons namn.